

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2021 r.

Twoje Radio Sp. z o.o.
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 105
73-110 Stargard

D E C Y Z J A Nr DR-79/2021-12/550

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805, dalej jako: u.r.t.) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm., dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm., dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 kwietnia 2020 r. (sygn. DR.414.23.2020), zmodyfikowanego pismem z dnia: 9 października 2020 r., spółki **Twoje Radio Sp. z o.o.** z siedzibą w Stargardzie oraz w wykonaniu § 2 pkt 1 uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 284/2020 z dnia 28 października 2020 r.

postanawia się

- 1) Rozłożyć na 3 raty VII ratę w wysokości **1.233,20** (słownie: jeden tysiąc dwieście trzydzieści trzy złote i 20/100), wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr **DR-169/2014** z dnia 30 kwietnia 2014 r., w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowej z tytułu opłaty ustalonej w koncesji Nr 550/2013-R z dnia 23 grudnia 2013 r., w następujący sposób:

I rata - 411,20 (słownie: czterysta jednaście złotych i 20/100) - płatna do dnia 30 kwietnia 2021 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **118,00** zł (słownie: **sto osiemnaście**) złotych;

II rata - 411,00 (słownie: czterysta jednaście) **złotych** - płatna do dnia 30 kwietnia 2022 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **134,00** zł (słownie: **sto trzydzieści cztery**) złote;

III rata - 411,00 (słownie: czterysta jednaście) **złotych** - płatna do dnia 30 kwietnia 2023 r. wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **150,00** zł (słownie: **sto pięćdziesiąt**) złotych.

Uzasadnienie

Jacek Dziakowicz zamieszkały w Strachocinie, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Jacek Dziakowicz „PROSPERIC”, uzyskał w dniu 23 grudnia 2013 r. koncesję Nr 550/2013-R na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio Stargard” (obecnie: „Twoje Radio”).

Decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr DR-178/2018 z dnia 25 września 2018 r., została wyrażona zgoda na przeniesienie uprawnień Jacka Dziakowicza zamieszkałego w Strachocinie, wynikających z koncesji Nr 550/2013-R, na spółkę Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Stargardzie. Następnie zaś, decyzją Przewodniczącego NR DR-209/2018-11/550 z dnia 26 listopada 2018 r., przedmiotowa koncesja została zmieniona poprzez zmianę podmiotu uprawnionego do jej wykonywania.

W ww. decyzji Nr 550/2013-R wskazano, iż opłatę koncesyjną w wysokości 12.332 (słownie: dwanaście tysięcy trzysta trzydzieści dwa) złotych należy wnieść w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o udzieleniu koncesji (zgodnie z potwierdzeniem odbioru ww. decyzja została doręczona Spółce w dniu 7 stycznia 2014 r.).

Decyzją Nr DR-169/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. przedmiotową opłatę koncesyjną (tj. 12.332 zł) rozłożono na wniosek Koncesjonariusza na 10 rat.

Wnioskiem z dnia 17 kwietnia 2020 r. Koncesjonariusz zwrócił się m.in. o umorzenie VII raty (1.233,20 zł) wynikającej z ww. decyzji Nr DR-169/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r.

Powyższy wniosek został podpisany zgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w spółce Twoje Radio Sp. z o.o.

Uchwałą Nr 256/2020 z dnia 24 września 2020 r. (§ 1 pkt 1) KRRiT upoważniła Przewodniczącego KRRiT do odmowy umorzenia przedmiotowej raty.

Pismem z dnia 9 października 2020 r. Koncesjonariusz zmodyfikował swój wniosek i zawniósł m.in. o rozłożenie przedmiotowej opłaty na trzy równe raty z terminami płatności do dnia 30 kwietnia 2021 r., 30 kwietnia 2022 r. oraz 30 kwietnia 2023 r.

Spółka Twoje Radio Sp. z o.o. nie wskazała podstawy prawnej swojego wniosku (ani pierwotnego ani zmodyfikowanego). Koncesjonariusz w piśmie z dnia 9 października 2020 r. podniósł natomiast, iż rozłożenie ww. należności na raty *pomogłoby w poprawie bieżącej sytuacji ekonomicznej lokalnej stacji radiowej, niepowiązanej w żaden sposób z dużymi grupami kapitałowymi i zdanej w obecnej sytuacji wyłącznie na własne, ograniczone zasoby.*

Z kolei w pierwotnym wniosku Koncesjonariusz podniósł m.in., iż wystąpił u niego *drastyczny spadek przychodów z tytułu reklam, stanowiący główne (w zasadzie jedyne) źródło finansowania stacji. Kampanie, które były zlecone w marcu br. zostały przez klientów wycofane z powodu zamknięcia ich biznesów.*

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wnioskiem z dnia 17 kwietnia 2020 r., zmodyfikowanym pismem z dnia 9 października 2020 r., Koncesjonariusz zwrócił się o rozłożenie na trzy raty, VII raty wynikającej z ww. decyzji Nr DR-169/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r.

W przypadku przedmiotowej raty, wniosek wpłynął przed upływem terminu do jej wniesienia. Rata ta stała się zaległością podatkową w toku przedmiotowego postępowania (termin zapłaty niniejszej raty przypadł w czasie prowadzenia postępowania), a co za tym idzie, brak było podstaw do naliczenia od niej odsetek za zwłokę.

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż pojęcia "względy społeczne lub gospodarcze" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną."

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063) „ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane,

a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany.” W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. Ze sprawozdania finansowego za rok 2019 wynika, że Spółka zanotowała przychody netto ze sprzedaży w wysokości 61 530 zł oraz dodatni wynik finansowy w wysokości 5 043 zł. Spółka nie posiadała w tym okresie majątku trwałego. Strukturę aktywów w 100% stanowiły aktywa obrotowe w kwocie 10 158 zł.

Struktura pasywów kształtowała się następująco:

- kapitał własny: 94%,
- zobowiązania: 6%.

Kapitał własny Spółki na koniec 2019 r. wynosił 9 543 zł (przy kapitale zakładowym w wysokości 5 000 zł).

Wnioskodawca poinformował, że po przeniesieniu uprawnień wynikających z koncesji na spółkę, działalność radiowa jest w trakcie reorganizacji; majątek i koszty przenoszone są na spółkę Twoje Radio Sp. z o.o. Sytuacja związana z pandemią opóźnia ten proces, a znaczną część kosztów (m.in. koszty osobowe, koszty obiektów nadawczych) ponosi przedsiębiorstwo Prosperic Jacek Dziakowicz. Wnioskodawca podkreśla również, że zarówno firma Prosperic Jacek Dziakowicz jak i Twoje Radio Sp. z o.o. są podmiotami współpracującymi przy realizacji koncesji, dlatego analizując sytuację finansową Wnioskodawcy należy analizować oba podmioty łącznie.

Wniosek uzupełniono o zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) – PIT-36L za rok 2019 pana Jacka Dziakowicza oraz podsumowanie księgi przychodów i rozchodów przedsiębiorstwa Prosperic J. Dziakowicz za okres 1 stycznia – 30 czerwca 2020 r. Na podstawie danych bilansowych spółki Twoje Radio Sp. z o.o. oraz na podstawie podsumowania księgi przychodów i rozchodów przedsiębiorstwa Prosperic Jacek Dziakowicz można porównać kształtowanie się wysokości przychodów i kosztów oraz wyniku finansowego w roku 2019 oraz w I półroczu 2020:

(dane w zł)

Rok	Łączna działalność	Przychody	Koszty	Wynik finansowy brutto
2019	Prosperic J. Dziakowicz	1 325 739	1 147 539	178 200
	Twoje Radio Sp. z o.o.	61 530	56 157	5 043
	Razem	1 387 269	1 203 696	183 243
I półr. 2020	Prosperic J. Dziakowicz	306 716	438 223	-131.507
	Twoje Radio Sp. z o.o.	138 566	55 868	82 698
	Razem	445 282	494 091	-48 809

Z powyższego zastawienia wynika znaczące spowolnienie prowadzonej działalności, w szczególności spadek średniomiesięcznych przychodów, kosztów oraz pojawienie się ujemnego wyniku finansowego.

Wnioskodawca załączył do wniosku zestawienie przychodów z tytułu emisji reklam w miesiącach kwietniu, maju i czerwcu w roku 2019, kiedy sprzedaż czasu była realizowana tylko przez firmę Prosperic Jacek Dziakowicz (jako brokera reklamowego), oraz w analogicznym okresie 2020 r., kiedy sprzedaż czasu reklamowego realizowana była przez oba przedsiębiorstwa:

(dane w zł)

Wyszczególnienie	kwiecień	maj	czerwiec	razem
Rok 2019 przychody Prosperic	126 901	101 678	128 131	356 710
Rok 2020 przychody Prosperic + Twoje Radio	56 712	55 846	64 076	176 634
Spadek przychodów w zł	-70 189	-45 832	-64 055	-180 076
Spadek przychodów w %	-55,3	-45,1	-50,0	-50,5

Z powyższego zestawienia wynika, że działalność reklamowa Wnioskodawcy zanotowała bardzo wysoki spadek, sięgający nawet 55%. Jak podkreślono we wniosku, jedyne źródło przychodów Wnioskodawcy stanowią przychody z emisji reklam, które na lokalnym rynku zamawiane są przez małych i średnich przedsiębiorców, głównie z branży usług, handlu detalicznego, gastronomii i hotelarstwa, a więc tych, których działalność biznesowa w praktyce zamarła lub została znacznie ograniczona, a tym samym nie jest w żaden sposób promowana.

4. Na skutek epidemii COVID-19 nastąpiło spowolnienie gospodarcze na rynku reklamy, które znacznie pogorszyło sytuację finansową Wnioskodawcy. W związku z powyższym Koncesjonariusz nie mógł w sposób terminowy wywiązać się z realizacji zobowiązań. KRRiT uznała więc, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty opłaty koncesyjnej przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego.

W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt lit. b u.f.p.

W dniu 28 października 2020 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 284/2020, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT m.in. do: 1) rozłożenia na 3 raty VII raty w wysokości 1.233,20 zł, wynikającej z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr DR-169/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowej z tytułu opłaty ustalonej w koncesji Nr 550/2013-R z dnia 23 grudnia 2013 r.; 2) ustalenia wysokości rat oraz terminów ich płatności; 3) określania wysokości opłat prolongacyjnych i terminu ich płatności. Ponadto przedmiotową uchwałą uchylono uchwałę KRRiT Nr 256/2020 z dnia 24 kwietnia 2020 r., którą KRRiT upoważniła Przewodniczącego KRRiT m.in. do odmowy umorzenia ww. VII raty wynikającej z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr DR-169/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a., Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1

oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w związku z art. 127 § 3 k.p.a., w trakcie terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Witold Kołodziejcki

Dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. **Twoje Radio Sp. z o.o.** z siedzibą w Stargardzie (73-110), przy ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 105, 73-110 Stargard;
2. a/a.